

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

REKOMMENDATIONER

RÅDET

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 11 juli 2017

om Belgiens nationella reformprogram 2017, med avgivande av rådets yttrande om Belgiens stabilitetsprogram 2017

(2017/C 261/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

- (1) Den 16 november 2016 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten, som inledde 2017 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Prioriteringarna i den årliga tillväxtöversikten godkändes av Europeiska rådet den 9–10 mars 2017. Den 16 november 2016 antog kommissionen, på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 ⁽²⁾, rapporten om förvarningsmekanismen, där Belgien konstaterades vara en av de medlemsstater som inte skulle bli föremål för en fördjupad granskning. Samma dag antog kommissionen också en rekommendation till rådets rekommendation om den ekonomiska politiken för euroområdet som Europeiska rådet godkände den 9–10 mars 2017. Den 21 mars 2017 antog rådet rekommendationen om den ekonomiska politiken för euroområdet (nedan kallad *rekommendationen för euroområdet*) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser (EUT L 306, 23.11.2011, s. 25).

⁽³⁾ EUT C 92, 24.3.2017, s. 1.

- (2) Med tanke på att ekonomierna i den ekonomiska och monetära unionen är tätt sammanvävda bör Belgien, i egenskap av en medlemsstat som har euron som valuta, se till att rekommendationen för euroområdet, som återspeglas i rekommendation 1 och 2, genomförs fullständigt och i tid.
- (3) Landsrapporten 2017 för Belgien offentliggjordes den 22 februari 2017. Den innehöll en bedömning av hur väl Belgien hade lyckats med de landsspecifika rekommendationer som rådet antog den 12 juli 2016, med uppföljningen av tidigare års landsspecifika rekommendationer och med sina nationella Europa 2020-mål.
- (4) Den 28 april 2017 lade Belgien fram sitt nationella reformprogram och sitt stabilitetsprogram för 2017. För att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.
- (5) Vid programplaneringen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna (nedan kallade *ESI-fonder*) för 2014–2020 har relevanta landsspecifika rekommendationer beaktats. Enligt artikel 23 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013⁽¹⁾ får kommissionen begära att en medlemsstat ser över och föreslår ändringar av partnerskapsöverenskommelsen och av relevanta program när så krävs för att stödja genomförandet av relevanta rekommendationer från rådet. Kommissionen har i riktlinjerna för tillämpning av åtgärder som sammanlänkar effektiva ESI-fonder med sund ekonomisk styrning beskrivit närmare hur den kommer att tillämpa den bestämmelsen.
- (6) Belgien omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del och av skuldriteriet. I stabilitetsprogrammet 2017 planerar regeringen en gradvis förbättring av det totala saldot från ett underskott på 2,6 % av BNP 2016 till -0,1 % av BNP 2020. Det reviderade medelfristiga budgetmålet, dvs. en balanserad budget i strukturella termer, väntas nås 2019. Det omräknade⁽²⁾ strukturella saldot tyder dock fortfarande på ett underskott på 0,3 % 2019. Den offentliga skuldkvoten nådde sitt högsta värde på nästan 107 % av BNP 2014 och sjönk därefter till runt 106 % av BNP 2015 och 2016 och väntas enligt stabilitetsprogrammet för 2017 att sjunka till 99 % vid 2020. Det makroekonomiska scenario som ligger till grund för dessa budgetprognoser är realistiskt. Samtidigt har man inte tillräckligt noggrant beskrivit de åtgärder som krävs för att stödja de planerade underskottsmålen från och med 2018, vilket enligt kommissionens vårprognos 2017 bidrar till den prognosticerade försämringen av det strukturella saldot 2018 vid oförändrad politik.
- (7) Den 22 maj 2017 utfärdade kommissionen en rapport enligt 126.3 i EUF-fördraget, eftersom Belgien 2016 inte hade gjort tillräckliga framsteg med att iakttä riktmärket för skuldminskning. Efter en bedömning av alla relevanta faktorer drog kommissionen i rapporten slutsatsen att skuldriteriet bör anses ha uppfyllts. Samtidigt ska ytterligare finanspolitiska åtgärder vidtas under 2017 för att säkerställa en övergripande anpassning i riktning mot det medelfristiga budgetmålet under 2016 och 2017 sammantaget.
- (8) I stabilitetsprogrammet för 2017 anges att den exceptionella flyktingtillströmningen och de säkerhetsrelaterade åtgärderna har en betydande inverkan på budgeten 2016 och 2017, och man lämnar tillräckligt med styrkande uppgifter om de extra budgetkostnaders art och omfattning. Enligt kommissionen uppgick de berättigade extra kostnaderna under 2016 till 0,08 % av BNP för den exceptionella flyktingtillströmningen och till 0,05 % av BNP för de säkerhetsrelaterade åtgärderna. Den extra effekten på budgeten förorsakad av de säkerhetsrelaterade åtgärderna uppskattas för närvarande till 0,01 % av BNP för 2017 jämfört med 2016. Bestämmelserna i artiklarna 5.1 och 6.3 i förordning (EG) nr 1466/97 gör det möjligt att hantera de här extrautgifterna, eftersom flyktingtillströmningen och det allvarliga terroristhotet är ovanliga händelser, deras effekt på Belgiens offentliga finanser stora och hållbarheten inte torde äventyras av att man tillåter en tillfällig avvikelse från anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet. Därför har den efterfrågade anpassningen på väg mot det medelfristiga budgetmålet för 2016 sänkts för att ta hänsyn till de extra kostnaderna till följd av flyktingtillströmningen och säkerhetsåtgärderna. I fråga om 2017 kommer en slutbedömning, också av de berättigade beloppen, att göras våren 2018, på basis av de belgiska myndigheternas faktiska data.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

⁽²⁾ Det konjunkturrensade saldot exklusive engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder, omräknat av kommissionen enligt den allmänt vedertagna metoden.

- (9) Den 12 juli 2016 rekommenderade rådet Belgien att åstadkomma en årlig finanspolitisk anpassning på 0,6 % av BNP i riktning mot det medelfristiga budgetmålet 2017. Enligt kommissionens vårprognos 2017 finns det risk för en viss avvikelse från det kravet under 2017. Det finns dock risk för en betydande avvikelse från den rekommenderade anpassningsbanan i riktning mot det medelfristiga budgetmålet för 2016 och 2017 sammantaget. Slutsatsen skulle inte ändras även man räknar bort inverkan på budgeten av den exceptionella flyktingtillströmningen och säkerhetsåtgärderna från kravet.
- (10) Mot bakgrund av Belgiens finanspolitiska situation och i synnerhet dess skuldnivå förväntas landet under 2018 ytterligare anpassa sig i riktning mot sitt medelfristiga budgetmål om en balanserad budget i strukturella termer. Enligt den överenskomna anpassningsmatrisen inom stabilitets- och tillväxtpakten innebär den anpassningen ett krav på en nominell ökningstakt för de primära offentliga nettoutgifterna⁽¹⁾ på högst 1,6 % 2018. Det skulle motsvara en årlig strukturell anpassning på minst 0,6 % av BNP. Om politiken ligger fast finns det en risk för en betydande avvikelse från det kravet under 2018. Belgien förväntas vid första anblicken inte iakttä skuldkriteriet under 2017 och 2018. Sammantaget anser rådet att det kommer att krävas ytterligare åtgärder från och med 2017 för att följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler. I enlighet med förordning (EG) nr 1466/97 bör man emellertid vid bedömningen av budgetplanerna och utfallet ta hänsyn till medlemsstatens budgetsaldo med beaktande av konjunktursvängningarna. I kommissionens meddelande om 2017 års europeiska planeringstermin som åtföljer de här landsspecifika rekommendationerna påminner man om att bedömningen av utkastet till budgetplan för 2018 och påföljande bedömning av 2018 års budgetutfall kommer att behöva ta vederbörlig hänsyn till målsättningen att nå en finanspolitisk inriktning som bidrar både till att stärka den pågående återhämtningen och säkerställa hållbarheten i Belgiens offentliga finanser. I detta avseende noterar rådet att kommissionen avser att göra en samlad bedömning i enlighet med förordning (EG) nr 1466/97, i synnerhet mot bakgrund av Belgiens konjunkturläge.
- (11) I ett federalt land som Belgien är det nödvändigt med en effektiv budgetsamordning, då en stor del av befogenheterna över utgifterna har flyttats över till regionala och lokala myndigheter. I ett försök att stärka den interna samordningen och genomföra fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen (*finanspakten*) ingick den federala regeringen och regionernas och gemenskapernas regeringar 2013 ett samarbetsavtal med målet att lägga fast övergripande och individuella fleråriga finanspolitiska planer som ska övervakas av det höga finansrådet. Inom den här processen har man dock inte lyckats att formellt enas om den finanspolitiska inriktningen och inte heller har man fastställt tillräckliga garantier för det höga finansrådets tillsynsroll. Den bristande samordningen av hur bördorna ska fördelas underminerar landets övergripande bana i riktning mot det medelfristiga målet enligt stabilitetsprogrammet för 2017.
- (12) Trots att offentliga investeringar kan stimulera tillväxten på lång sikt, är de offentliga investeringarna i Belgien väldigt låga med EU-mått mätt, särskilt i förhållande till de totala offentliga utgifterna. Den offentliga kapitalstocken är inte bara liten utan kvaliteten på den offentliga infrastrukturen har också urgröpts. Mycket tuffa budgetrestriktioner gäller för alla myndighetsnivåer, men man måste ändå bevara tillräckligt med utrymme för investeringar, vilket är beroende av att de totala offentliga utgifterna omfördelas genom att man effektiviserar de offentliga tjänsterna och strategierna och tyglar den snabba ökningen av vissa utgiftsposter.
- (13) Belgien har gjort stora framsteg med att reformera sitt lönebildningssystem. Översynen av 1996 års lag om löneförhandlingar ska säkra de vinster i den kostnadsrelaterade konkurrenskraften som skapats till följd av den senaste tidens återhållsamma löneökningar. De mer försiktiga grundläggande prognoserna och de inbyggda förhandsjusteringarna i beräkningen av lönenormen innebär att det reformerade regelverket kraftigt förbättrar Belgiens kostnadsrelaterade konkurrenskraft i förhållande till viktiga handelspartner i euroområdet. Dessutom innebär reformen större garantier för att myndigheternas åtgärder för att minska lönebikostnaderna verkligen kommer att gynna den kostnadsrelaterade konkurrenskraften, och stärker myndigheternas roll att förebygga en skadlig utveckling för den kostnadsrelaterade konkurrenskraften till följd av alltför hög inflation. Enligt regelverket för kollektiva avtalsförhandlingar krävs att arbetsmarknadens parter som deltar i det centrala ekonomiska rådet noggrant övervakar löne- och produktivitetsutvecklingen och andra faktorer för den kostnadsrelaterade och den icke-kostnadsrelaterade konkurrenskraften. Eftersom det fortfarande är vanligt att koppla löneutvecklingen till inflationen i många branscher, och mot bakgrund av ökande skillnader i inflationstakt mellan Belgien och grannländerna, kommer förändringar i enhetsarbetskostnaden att fortsätta att följas noggrant inom den europeiska planeringsterminen.

(¹) De offentliga nettoutgifterna består av de totala offentliga utgifterna exklusive ränteutgifter, utgifter för EU-program som motsvaras fullt ut av inkomster från EU-medel och icke-diskretionära förändringar i utgifterna för arbetslöshetsförmåner. Nationellt finansierade fasta bruttoinvesteringar fördelas över fyra år. Diskretionära åtgärder på inkomstsidan eller inkomstökningar som fastställts genom lagstiftning är inräknade. Engångsåtgärder på såväl inkomst- som utgiftssidan är avräknade.

- (14) Arbetsmarknaden fungerar nu till viss del bättre. Höjd pensionsålder och ytterligare begränsningar av förtida pensioner uppmuntrar äldre personer att fortsätta arbeta eller återgå i arbete. En stegvis minskning av skattekillen har bidragit till att öka sysselsättningen. Sysselsättningsskapandet har varit robust och fått stöd av den ekonomiska tillväxten och den förbättrade kostnadsrelaterade konkurrenskraften. Detta beror också på sänkta inkomstskatter och moderata löneökningar som har förbättrat de belgiska företagens konkurrenskraft. Det återstår emellertid flera strukturella brister. Andelen personer som går från arbetslöshet eller inaktivitet till sysselsättning är låg, och den totala sysselsättningsgraden tyngs fortfarande av specifika grupper dåliga utfall. Det gäller bland annat lågutbildade, unga, äldre och personer med invandrarbakgrund, t.ex. utomeuropeiska arbetstagare och andra generationens invandrare. Deltagandet på arbetsmarknaden bland människor med invandrarbakgrund är bland de lägsta i unionen, även om man gör justeringar för andra specifika särdrag. Sysselsättningsklyftan för dem som är födda utanför EU är den största i unionen: förvärvsfrekvensen bland 20–64-åringar var 49,1 % 2016, jämfört med 70,2 % för inrikes födda, och den var ännu lägre för kvinnor födda utanför EU (39,1 %). Risken för fattigdom och social utestängning låg på 50,7 % för personer födda utanför EU, jämfört med 17 % för inrikes födda. Följden av de här stora skillnaderna i sysselsättning mellan specifika befolkningsgrupper är ett fortsatt kroniskt underutnyttjande av arbetskraften. Det pågår regionala reformer för att rationalisera och målinriktade systemen för stimulansåtgärder för nyanställning, men kostnadseffektiviteten hos de politiska val som gjorts bör övervakas fortlöpande. Vissa inslag i strategierna för vissa målgrupper har oförutsedda effekter och undanträngningseffekter. Samordningen och kommunikationen mellan och inom olika politiska nivåer är också avgörande för de målinriktade strategiernas effektivitet. Skatter och även sociala avgifter på lägre löner och indragna sociala förmåner då någon träder in på arbetsmarknaden eller går upp i arbetstid kan skapa inaktivitets- och låglönefallor.
- (15) Det har gjorts vissa framsteg med utbildnings- och fortbildningsreformer som ska öka jämlikheten och förbättra nyckelkompetenser och utbildningens kvalitet. Men trots goda genomsnittliga resultat vid en internationell jämförelse har andelen 15-åriga elever med mycket goda resultat sjunkit och andelen med dåliga resultat ökat. Dessutom är ojämlikheten i utbildning med koppling till socioekonomisk bakgrund större än genomsnittet i unionen och OECD. Skillnaden i resultat på grund av invandrarbakgrund är också större och andra generationens invandrare har bara något bättre resultat än den första, även om man tar hänsyn till socioekonomisk bakgrund. Det kommer därför att krävas bredare politiska insatser än bara inom utbildningssystemet för att ta itu med ojämlikheten i utbildning. Den stora ökningen av antalet skolelever, särskilt elever med invandrarbakgrund (deras andel ökade från 15,1 % 2012 till 17,7 % 2015) kommer att förvärra jämlikhetsproblemet. Belgien står dessutom inför en kommande lärarbrist, och lärarna har inte alltid de förberedelser eller det stöd som behövs för att hantera en allt mer heterogen elevpopulation. Huvudorsakerna är att det är svårt att locka de bäst lämpade studenterna och sökandena till läraryrket, att många nya lärare hoppar av och att en del lärare inte är tillgängliga för undervisning. Dessutom är den grundläggande lärarutbildningen i Belgien treårig, vilket är en relativt kort utbildning. Utbildnings- och fortbildningsreformer är viktiga för att få in fler lågutbildade unga på arbetsmarknaden och för att underlätta övergången till en kunskapsintensiv ekonomi.
- (16) Det krävs fortsatta förbättringar av den icke-kostnadsrelaterade konkurrenskraften. Större produktivitetsvinster och bredare investeringar i kunskapsbaserat kapital, främst för att införa digital teknik, är absolut nödvändiga i det här avseendet. Trots att det offentliga forskningssystemet håller hög kvalitet måste kunskap i högre grad spridas till de mindre produktiva sektorerna för att man ska nå bättre innovationsresultat. Alla federala enheter är medvetna om behovet och på senare år har man tagit fram olika strategier och åtgärder för att främja innovation. Men för att främja en sådan utveckling kan mer göras för att förbättra förutsättningarna för innovation. Det verkar finnas utrymme för att förbättra genomslaget och effektiviteten hos det offentliga stödet till forskning och innovation i Belgien, i synnerhet när det gäller att utvärdera möjliga utträngningseffekter och ytterligare förenkla hela systemet.
- (17) Det har gjorts begränsade framsteg med att ta bort drifts- och etableringsrestriktioner inom detaljhandeln. Efter den sjätte statsreformen, som innebar att befogenheter för etableringar inom detaljhandel fördes över till regionerna, har nya regionala lagar införts som förenklar de administrativa tillståndsförfarandena. Det finns emellertid ett stort utrymme för tolkning av vissa bestämmelser, vilket riskerar att leda till omotiverade hinder för marknadstillträde. Konsumentpriserna är fortsatt högre än i grannländerna och ligger på en nivå som inte kan förklaras av högre arbetskraftskostnader. Det krävs en omfattande strategi för att hantera de här problemen och se till att konsumenterna kan dra nytta av en konkurrensutsatt marknad och lägre priser.

- (18) Omfattande reglering av nätverksindustrierna och vissa yrkesmässiga tjänster kringskar konkurrensen i Belgien, i synnerhet för fastighetsmäklare, arkitekter och revisorer. Hindren är bland annat restriktioner för aktieinnehav och bolagsformer för arkitekter, regler om oförenlig verksamhet som förbjuder alla redovisningsyrken att samtidigt utöva annan ekonomisk verksamhet, begränsningar av fastighetsmäklarnas tillträde till yrket och restriktioner för aktieinnehav och röstregler. Om de här hindren minskade, skulle konkurrensen bli tuffare och fler företag skulle kunna ta sig in på marknaden, vilket i sin tur skulle gynna konsumenterna i form av lägre priser. Kommissionen lade fram ett åtgärds paket mot hindren på tjänstemarknaden i januari 2017. Paketet innehåller olika rekommenderade reformer som ska hjälpa Belgien att lösa sina problem.
- (19) Transportnätet utgör ett av de mest överhängande investeringsgapen. Trafikproblemen i rusningstid ökar och gör landet mindre attraktivt för utländska investerare och medför också stora ekonomiska och ekologiska kostnader. Belgien lider också av allvarliga problem med luftföroreningar och förväntas inte nå sitt 2020-mål för minskade utsläpp inom utsläppshandelssystemet med 15 % till 2020 jämfört med 2005, även om landet med största sannolikhet kommer att fullgöra sina åtaganden enligt unionens klimatlagstiftning genom att tillämpa befintliga flexibilitetsbestämmelser. Det mest brådskande är att modernisera basinfrastrukturen för vägar och järnvägar och bygga de länkar som saknas mellan de viktigaste ekonomiska centrumen. Det är samtidigt viktigt att ta itu med trafikstockningarna i rusningstid genom att förbättra kollektivtrafiken, optimera trafikledningen och få bort snedvridningar på marknaden och negativa skatteincitament, t.ex. den förmånliga behandlingen av förmånsbilar. En annan utmaning är den inhemska kraftförsörjningen och försörjningstryggheten i allmänhet. Oplanerade driftavbrott i flera kärnkraftverk har skapat oro kring frågan om hur man ska skapa balans mellan tillgång och efterfrågan på elektricitet, medan den ständigt reviderade tidtabellen för avvecklingen av kärnkraften fortsätter att skapa ett ogynnsamt klimat för långsiktiga investeringsbeslut. Trots att de kortsiktiga riskerna för energitillgången har minskat, särskilt genom en ökning av den strategiska reserven, och vissa framsteg har gjorts med att sammanlänka energinätet, är de långsiktiga investeringsbehoven fortfarande stora. Parallellt med den ökande sammanlänkningen krävs dessutom smarta nät för utveckla efterfrågestyrningen. Med tanke på de långa ledtiderna för energiprojekt och det stora behovet av ersättningskapacitet det kommande årtiondet, krävs det att man agerar snabbt, i synnerhet i form av ett lämpligt regelverk som främjar utbyggnaden av flexibel kapacitet (t.ex. generering, lagring och efterfrågestyrning).
- (20) Belgien har i viss mån lyckats reformera skattesystemet, i synnerhet genom att skatteväxla från arbete till andra skattebaser, vilket gradvis kommer att minska skattekillen för arbete. Skatterna på arbete, däribland sociala avgifter, sänks i flera steg mellan 2016 och 2020. Den pågående skattereformen har börjat få effekt. Men skattesystemet är fortfarande komplicerat, med skattebaser som urholkas av specifika undantag, avdrag och reducerade skattesatser. Några av dessa inslag medför intäktsbortfall, ekonomiska snedvridningar och stora administrativa bördor. Skatteomläggningen verkar inte vara neutral i budgethänseende eftersom de sänkta skatterna på arbete bara delvis kompenseras med skatteökningar av annat slag, däribland konsumtionsskatter. Det finns fortfarande stort utrymme att förbättra skattesystemets utformning genom att ytterligare bredda skattebasen, vilket banar väg för både lägre lagstadgade skattesatser och färre snedvridningar. Potentialen för en grön skatteväxling är också stor, bland annat med tanke på den förmånliga skattemässiga behandlingen av förmånsbilar och bränslekort, vilket hindrar arbetet med att bekämpa trafikstockningar, luftföroreningar och utsläpp av växthusgaser. Regeringen planerar ändringar av systemet med förmånsbilar, men reformen får troligen liten effekt på miljön.
- (21) Kommissionen har inom ramen för 2017 års europeiska planeringstermin gjort en omfattande analys av Belgiens ekonomiska politik och redogjort för den i 2017 års landsrapport. Den har också bedömt stabilitetsprogrammet för 2017 och det nationella reformprogrammet för 2017 samt uppföljningen av de rekommendationer Belgien fått tidigare år. Kommissionen har beaktat inte bara programmets relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Belgien utan också huruvida unionens regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på unionsnivå.
- (22) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat stabilitetsprogrammet för 2017 och dess yttrande ⁽¹⁾ återspeglas särskilt i rekommendation 1.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Belgien att 2017 och 2018 vidta följande åtgärder:

⁽¹⁾ Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1466/97.

1. Göra väsentliga finanspolitiska insatser under 2018 som är förenliga med kraven i den förebyggande delen av stabilitets- och tillväxtpakten, med beaktande av behovet av att förstärka den pågående återhämtningen och säkerställa hållbarheten i Belgiens offentliga finanser. Använda oförutsedda intäkter, såsom inkomster från försäljning av tillgångar, till att snabbare minska den offentliga skuldkvoten. Enas om en genomförbar fördelning av de finanspolitiska målen mellan olika myndighetsnivåer och säkerställa en oberoende finanspolitisk tillsyn. Ta bort snedvridande skatteutgifter. Förbättra de offentliga utgifternas sammansättning för att skapa mer utrymme för infrastrukturinvesteringar, bland annat i transportinfrastruktur.
2. Säkerställa att de mest missgynnade grupperna, däribland människor med invandrarbakgrund, har lika möjligheter att delta i utbildning av god kvalitet, i yrkesutbildning och på arbetsmarknaden.
3. Främja investeringar i kunskapsbaserat kapital, särskilt åtgärder för att öka upptaget av digital teknik, och spridningen av innovationer. Öka konkurrensen på marknaden för yrkesmässiga tjänster och inom detaljhandeln, och stärka marknadsmekanismerna inom nätverksindustrierna.

Utfärdad i Bryssel den 11 juli 2017.

På rådets vägnar

T. TÖNISTE

Ordförande
